714/04

Den 30. december 2004 blev i sag nr. 63.267:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxxxxx x

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har erhvervsudygtighedsforsikring som læge i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets beregning af karensperiode.

Selskabet har i forbindelse med behandlingen i nævnet anerkendt, at klagerens erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad, men har beregnet karensperioden fra slutningen af et vikariat, klageren bestred på Grønland.

Det fremgår af sagen, at klageren i oktober 2002 anmeldte til selskabet, at hun i 1995 havde fået en discusprolaps, og at hun havde været sygemeldt på fuld tid fra den 19/7 2001 til den 18/9 2001. I perioden 19/9 2001 til 17/10 2001 var hun sygemeldt på halv tid. Det fremgik videre af anmeldelsen, at klageren havde arbejdet 50 timer ugentligt som praktiserende læge, og at hun ville forsøge at afhænde sin praksis på grund af rygproblemerne. Klageren har i klageskrivelsen til nævnet oplyst, at hendes praksis blev afhændet 1/1 2003.

Af erklæring dateret 10/4 2003 fra speciallæge i neurokirurgi K.D. fremgår:

> "Progredierende degenerativ lænderygsygdom, trods succesrig operation med fjernelse af discusprolaps som anført, fortsat betydelige gener som anført. Tilstanden må betegnes som stationær, og det er ikke realistisk, at tilstanden kan bedres ved

yderligere behandling. Erhvervsevnen som læge skønnes på denne baggrund nedsat til under 1/3 og erhvervsevne nedsættelsen bedømmes som værende permanent."

I "Forsikredes erklæring" dateret 8/12 2003 har klageren oplyst:

"Efter karenstiden nu er ved at være udløbet, har jeg måttet konstatere, at mine ressourcer er små.

Efter salget af min speciallægepraksis i almen medicin gik jeg på nødvendig rekreation.

Fra starten af april 2003 påtog jeg mig 4 timers lægevagter, der ind imellem er afsat til kollegaer, når det har været for hårdt for ryggen.

Fra 4/6 til 26/6-03 forsøgte jeg mig med at kortvarigt vikariat på Grønland, hvor jeg pga. rygsmerter ind imellem, blev skånet af kollegaer på stedet.

Jeg vil endvidere anføre, at jeg siden første prolaps i 1995 konstant har lavet rygøvelser samt svømmetrænet.

Status 2003 til nu: 23 dages vikariat på Grønland: ca. 120 timer

ca. 20 lægevagter á 4 timer: ca. 80 timer

I alt: ca. 200 timer "

Selskabet har i forbindelse med behandlingen i nævnet indhentet ny speciallægeerklæring og har på den baggrund i skrivelse af 7/7 2004 anerkendt, at klagerens erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad. Selskabet har for perioden 23/6 2004 til 1/1 2009, som er forsikringens udløb, bevilget 100 % præmiefritagelse og udbetaling af ydelse.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at vikariatet på Grønland ikke udskyder karensperiodens start. Klageren har til støtte herfor i sin klageskrivelse dateret 28/1 2004 anført:

"Har nu konstante rygsmerter, føleforstyrrelser foran og på indersiden af hø lår, føleforstyrrelser på yderside af ve.ben strækkende sig ud på siden af ve.fod, desuden tilkommet blærereflexproblemer. Jeg solgte min lægepraksis 1.januar 2003 p.g.a. de tiltagende rygproblemer, og jeg har desværre ikke siden været i stand til at arbejde ret meget.

Jeg blev vurderet af neurokirurg april 2003 (…), denne skønnede erhvervsevnen nedsat permanent til under 1/3 del.

Fra 1/3-2003 fået tildelt invalidepension fra Lægernes Pensionskasse.

…

I brevet af 12/1-04 fra Codan (se bilag 1) fremgår, at man fastholder en forlængelse af karensperioden, som i forsikringen er på 12 måneder, med yderligere ca. 6 måneder, p.g.a. jeg forsøgte mig med et enkelt meget kortvarigt vikariat på Grønland i ca. 3 uger fra 4/6 til 26/6-03, som samtidig gav mig en ferieoplevelse. Under opholdet var jeg bl.a. på en fire dages ferierejse til Disco øen samt en ferierejse til Ilulissat.

Udover dette ovennævnte meget skånsomme vikariat, har jeg kun kunnet påtage mig et lille antal 4.timers lægevagter i årets løb. Jeg har været nødt til, at afsætte en del af de vagter jeg havde fået tildelt. Jeg har hele tiden næret et stærkt ønske om fortsat tilknytning til mit erhverv, på den ene eller anden mulige måde.

…

I fortsættelse af ovennævnte har jeg ikke været 50 % erhvervsdygtig i det forløbne år, og kan derfor ikke tilslutte mig udskydelsen af karensperiodens start. Dette er til fulde bakket op af de lægelige akter."

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at karensperioden skal beregnes fra slutningen af vikariatet på Grønland. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 10/3 2004 anført:

"Udbetaling af erstatning og fritagelse for betaling af præmie får virkning fra det tidspunkt, der er anført i policen under forudsætning af, at erhvervsevnen har været nedsat uafbrudt i den pågældende periode.

Ifølge forsikredes egne oplysninger, har hun været ansat i et vikariat i Grønland. Det fremgår af forsikredes opgørelse over hendes arbejdstid i 2003, at hun i dette vikariat arbejdede 120 timer. Hun har i sin klage angivet, at hun under opholdet i Grønland bl.a. var på en 4 dages rejse til Discoøen og på en ferierejse til Ilulissat.

Hvis forsikrede har kunnet arbejde 120 timer som læge i løbet af en periode på 23 dage, hvoraf hun må have brugt i hvert fald 5 dage på ferierejser, er det vores klare

opfattelse, at forsikredes erhvervsevne på den baggrund ikke kan anses for at have været nedsat med mindst halvdelen i den pågældende periode.

Det fremgår klart af forsikringsbetingelserne, at det er en betingelse for tilkendelse af ydelser på forsikringen, at erhvervsevnen har været nedsat uafbrudt i hele den angivne karensperiode.

Forsikrede angiver, at hun under vikariatet i Grønland havde god støtte af det øvrige personale, og at hun derfor ikke mener, at dette vikariat skal medregnes ved beregningen af karenstiden.

Det forhold, at forsikrede havde skånsomme vilkår under hendes vikariat kan ikke ændre ved, at forsikrede angiveligt arbejdede mere end fuld tid (120 timer fordelt på højst 16 dage er faktisk mere end 37 timer om ugen). Vi må derfor fastholde, at forsikredes karenstid tidligst kan beregnes fra udløbet af forsikredes vikariat."

Af policen fremgår:

"**Tab af erhvervsevne**

Hvis du mister 2/3 af din erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykke inden 1. januar 2009 (60 år)

- udbetaler vi efter 12 måneder en månedlig rente, dog længst til 1. januar 2009.
- giver vi fuld præmiefritagelse, efter 12 måneder dog aldrig udover det aftalte præmieophør

Hvis du mister mellem 1/2 og 2/3 af din erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykke inden 1. januar 2009 (60 år)

- udbetaler vi efter 12 måneder, den procentsats af dækningen, som svarer til erhvervsudygtighedsgraden
- giver vi halv præmiefritagelse efter 12 måneder, dog aldrig udover det aftalte præmieophør."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**D. Ikrafttræden og ophør for erstatning samt fritagelse for betaling af præmie.**

Udbetaling af erstatning og fritagelse for betaling af præmie får virkning fra det tidspunkt, der er anført i policen under forudsætning af, at erhvervsevnen har været nedsat uafbrudt i den pågældende periode."

Nævnet udtaler:
Efter en gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren under sit vikariat på Grønland har arbejdet i et omfang, der gør, at hendes erhvervsevne ikke kan anses for nedsat i dækningsberettigende grad i vikariatsperioden. Da det efter de ovenfor gengivne forsikringsbetingelserne er en forudsætning for udbetaling, at erhvervsevnen er nedsat uafbrudt i karensperioden, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet først har tilkendt ydelser med virkning fra 12 måneder efter afslutningen af vikariatet på Grønland.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann